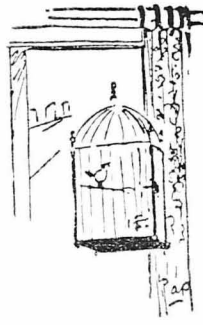

ΑΠΟ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

ΕΝΑΣ ΠΡΟΔΟΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ

‘Η φοβερή περιπέτεια της Φιλικής ‘Εταιρίας. ‘Ο άρχαιος και ευγενής ‘Ιθακήσιος έθνεσφύλαξ. Νικόλαος Γαλατής και ‘Ιω. Καποδίστριας. Μια δραματική σκηνή στα Ρωσικά ‘Ανάκτορα. “‘Η μου δί- νετε χρήματα ή σās καταγγέλλω Τούρκους!” ‘Ο θάνατος του προδότη.

‘Ο Νικόλαος Γαλατής (τό άρχαιον Νήριτον). Καταγότανε από άρχαιοτάτη ‘Επιτανησιακή οικογένεια με πατριάρχες και φρούδα. ‘Ο Νικόλαος Γαλατής ύπη- ρετούσε στην ‘Εθνοφυλακή της ‘Ιονίου Πολιτείας, ήταν νεος, ώ- ραιος, με λαμπρή παράστεια, γοργή άντίληψη, τόλμη, και μιλού- σε ξένες γλώσσες. ‘Ο Σκουράς, που ήταν ή ψυχή της Φιλικής ‘Εται- ρίας, ήταν ‘Ιθακήσιος, από τό χωριό ‘Ανογά ήταν ‘Ιθακήσιος, από τό χωριό ‘Ανογά

Τούτο έγινε κατά την άοχή της ‘Ιούρσεως της ‘Εταιρίας. ‘Ο Γαλατής, μόλις έγινε μέλος, έδειξε άπαραδειγματίστο ένθουσιασμό, συγγρόνας όμως ζήτησε να μάθη άπο ποιους άπετε- λειτο ή μητρηριώδης ‘Αγιστός ‘Αρχή. ‘Αλλ’ ό Σκου- ράς δεν ήθελε να τό φανερώση τή γωνότητά της ‘Εταιρίας και τό είπε ότι ή ‘Αρχή έδρευε στην ύπό- δουλη ‘Ελλάδα και έχει μνητή στον ‘Ιερο σκολό τοίς έπιφανεστέροις ‘Ελληνας. Τού έδειξε μόνον τών ‘Οο- γανιστώ, τις κατηγήσεις, τούς όρκους τών φιλικών. Τόν έβεβαίωσε δέ ότι τίποτε άλλο δεν λείπει παρά ό κατάλληλος ‘Αρχηγός, και ότι εύχής έργον θά ήταν ν’ αναλαβη τήν άρχηγία ό Καποδίστριας. ‘Ετόρτεινε λοι- πόν στο Γαλατή να παη στή Ρωσία και να πείση τό συγγενή του μεγάλο πολιτικό να δεχθή νά γίνη ‘Αρχη- γός. ‘Ο Νικ Γαλατής δέχτηκε τήν έντολή.

‘Ο Καποδίστριας, στην ύστερηγορία του άνεκά- λυψε περιεργα πράγματα σχετικά με τήν ύπόθεσι αύ- τή: ‘Νεαρός ‘Ελλην, ύνόματι Γαλατής-γράφει ό Κα- ποδίστριας-έκ της νήσου ‘Ιθάκης, έλθων εις ‘Οδησόν μου ‘άπεστειλεν έπιστολήν διά της όποιας έξήτει παρ’ έμού τήν άδεια να έλθη εις Πετρούπολιν διότι, ως έλε- γεν, είχε νά μου κάμη άναγεωσις μεγάλης σπουδαιό- τητος. ‘Υπέβαλλα τήν έπιστολήν πρός τόν Αυτο- κράτορα: ‘Τόν γνωρίζετε;’; με ήρώτησε. — ‘‘‘Οχι, Μεγαλειότατε!’ — Προειλάσετε όποιαι είνε αι άνακινώσιες τός όποιους έχει νά σās κάμη;’ — ‘Διόλου! Κρίνον όμως εκ της έπιστολής του, δεν περιμένο άλλο, παρά καμμίαν παραφροσύνην. ‘Επειτα δέν βλέπω διατί, ένθ’ εφύσκειται εις τήν ‘Οδησόν, δέν μου έγραψε ό,τι έχει νά μου είρη. — ‘‘‘Α- διάφορον, υπέλαβε τότε ό Αδτοκράτορ, γράψατέ του να έλθη. Καλόν νά μάθωμεν εκ του πλησίον τί άνθρώπος είνε αυτός.’

‘Ανα ό Γαλατής εφθασε στή Μόσχα, ό Τσακάλωφ, ό Κομιζό- πολος και οι άλλοι Φιλικοί τόν έδεχτηκαν με άνοιχη άγκαλιά. ‘Από τή Μόσχα πηγίναει στήν Πετρούπολι και παρουσιάζεται ά- μέσως στόν Καποδίστρια. ‘Εφερε τή φανταχτερή στολή της ‘Ιο- νίου ‘Εθνοφυλακής κ’ έδινε στον έαυτό του τόν τίτλον του κόμη- τος! ‘‘‘Η όμεις του, γράφει ό Καποδίστριας, οι τρόποι του και ή πρώτη διμλία του μ’ έκασως κατ’ άρχάς νά νομίσω ότι ό νεό αυτός ήτον εις τυχοδιώκτης. ‘Αλλ’ ή έξηγησις πού γρήγορα έδωσε ό Γαλατής, έσανον τόν Καποδίστρια ν’ αλλάξη γνώμη και τού έδωσε τήν άδεια νά μιλήση. ‘Ο Γαλατής έξέθεσε τότε στόν Σύμβουλο του Τσάρου ότι ήταν άπεσταλμένος Μυσικής ‘Εταιρίας πού άποτε- λειτο άποκλειστικώς από ‘Ελληνας γιά να σηκώσουν επαναστασι και έλευθερωθούν από τήν Τούρκικη σκλυβιά!

Και ό Γαλατής έπλασε επάνω στό τραπέζι, τά έγγραφα με τά όποια τόν είχαν εφοδιάσει.

‘Ο ‘Ιωάν. Καποδίστριας ταράχτηκε τότε πολύ. ‘Ο πολιτικός του νούς συλλογίστηκε άμέσως τις φο- βερές συνέπειες, τις διπλωματικές περιπλοκές πού θά είχε γιά το Τσάρο, γιά τή Ρωσία, ίσως και γιά τήν Εύ- ρωπαϊκή ειρήνη, με τέτοια άναμικς τής ‘Ρωσικής Αυλής σό Μυστικές ‘Ε- ταιρίες και επάνω στην ταρχή του μίλησε στό Γαλατή έτσι:

— Γιά νά σκεπτεται κανείς, Κύριε, ένα τέτοιο σχέδιο πρέπει νά είναι τρε- λός! Γιά νά τολμηση δέ νά μου μι- λήη γι’ αυτό μέσα στα ‘Ανάκτορα αυ- τά, όπου έχω τήν τιμή νά ύπηρετώ ένα μεγάλο και ισχυρό Αδτοκράτορα,

πρέπει νά είναι ένας νέος πού τώρα μόλις θά βγίηκε από τούς βράχους της ‘Ιθάκης, ή πού παρασύρθηκε δέν έξω από ποιά τυφλά πάθη. Δέ μπορώ νά μιλή μαζί σας περισσότερο γιά τό σκοπό της άποστολής σας, σās ειδοποιώ δέ ότι πού-ε δέν θά διαβάσω τά χαρτιά σας. ‘Η μόνη συμβουλή πού μπορώ νά σās δώσω είναι νά μήν είληθε τίποτε σέ κανένα, ν’ αναχωρήσετε άμέσως από τή Ρωσία, και να πήτε σέ κείνους πού σās έστειλαν ότι, άν δέν θέλουν νά χαθούν οι ίδιοι και νά καταστρέψουν μαζί τους τό άθωο και δυστυχημένο ‘Εθνος τους, πρέπει ν’ άφήσουν τις επαναστατικές σκευορίες, και νά ζούν όπως κρίν, έως ότου ή Θεία Πρόνοια άποφασίση διαφορετικά!>

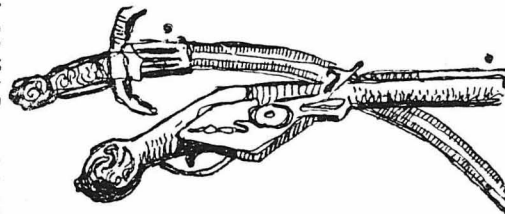
‘Αλλ’ ό Γαλατής άντι νά συμφορωθή με τις συστάσεις του Καποδίστρια, εξακολούθησε νά μένη στήν Πετρούπολι, νά συχνάζη στό σπίτι τών ‘Ελλήνων, νά φληαρή πολλά και διάφορα, να παρουσιάζεσαι ως συγγενής του Καποδίστρια, νά διαλαφρή τήν προσηχή άπελευθέρωσι του ‘Ελληνικού Έθνους και νά... γλεντοκοπή! ‘Ακόμα και εις μίαν έταίριαν, γράφει ό ιστορικός Φι- λήμων, έκαυχήθη ό Γαλατής ότι ήταν άπεσταλμένος «ώς Πρέσβυς του ‘Εθνους!» ‘Ο δυστυχής Καποδίστριας-πού τό μάθαινε όλα αυτά από τή Διευθυντή της ‘Απυστομίας, ‘Ελληνα τό γένος, τόν στρατηγό Γοργαλή-έπεσε άρρωστος από τήν στε- νωγορίαν του. Τέλος ό Τσάρος διετάξε τό Γοργαλή να συλλάβη τό πλύρω και επικινδυνό Γαλατή και νά τόν φυλακίση. ‘Η σύλληψη γίνεται άμέσως, και μετά τις τυπικές ανακρίσεις, ό Γαλατής άπελευθεύεται στή Μολ- δαβία. ‘Εχει πιά άρχίζει μιά ζωή απατάλης και άκο- λασίας. ‘Οπου ήξερε, ότι ύπήρχε κανένας ‘Ελλην μέ- λος τής Φιλικής ‘Εταιρίας, επήγαγε και τού ζητούσε χρήματα με τρόπο έ-βασιστό. ‘Όταν εφθασε στο ‘Ιά- σιο, όλη ή πόλις άναστατώθηκε από τόν έρχομό του. Γιά να κατορθώνη νά παίρην ειςφορές, καυχότανε γιά τις μενάλες του σχέσεις. ‘Αν τόν άκουγε κανείς θά έπίστευσε ότι ό Τσάρος ‘Αλέξινδρος ύπήρξε ό στενωτέ- ρος παιδικός του φίλος! Τέλος άρχισε νά φοβερή- τούς Φιλικούς ότι, άν δέν του δίνουν χρήματα, θά πάη στην Κωνσταντινούπολι και θά πουλήρη τή μυστική Φιλική ‘Εταιρία στην Τούρκικη Κυβέρνηση! ‘Η θέσις τών άρχηγών της ‘Εταιρίας ήταν δεινή! ‘Ο Νι- κόλαος Γαλατής ήταν τρομερός κίνδυνος γιά τή Φιλική ‘Εταιρία, γιά τήν ύπόστασι της, γιά τή ζωή τών με- λών της, γιά τήν ‘Ελευθερία του ‘Ελληνικού Έθνους. ‘Ο ‘Ιθακήσιος αυτός έθνεσφύλαξ, ό ευγενής και ώραι- ος είχε βγει ένας άθλιος προδότης. ‘Ηταν λοιπόν άναγκή νά πε- θάνη. ‘Ο,Τσακάλωφ, ό Σάνθος και όΔημητρόπουλος έκαναν συμβού- λιο και τόν κτεδίκασαν εις θάνατον.

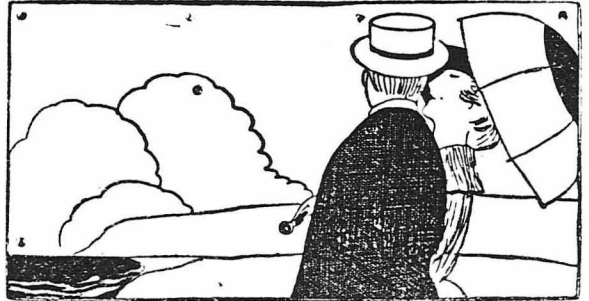
— Και ποιός θά τόν σκωτάσει; έρωτά ό Σάνθος. — ‘‘‘Εγώ!’ άπάντά άποφασιστικά ό Δημητρόπουλος. ‘Εγώ, με τούτο τό χρεϊ!

— Τότε χυτώ κι’ εγώ! λέγει ό Τσακάλωφ. ‘Η μόνη δυσκολία ήταν νά ξεγελάσουν τόν προδότη, νά τόν παρασύρουν σ’ ένα έρημο μέρος, κι’ εκεί νά τόν εξαφανίσουν. Τού δίνουν λοιπόν χρήματα, εξακολουθούν νά τού δείχνουν άπόλυτη τάχα εμπιστοσύνη, τού παρουσιάζουν λοιπόν γράμματα διαφόρων Πελοποννησίαν και τού υποδουλίζουν τούς πλεονεκτικούς του σκο- πούς. Και τόν καταφέρνουν έτσι ν’ άκολουθήη στην Πελοποννησο τόν Τσακάλωφ και τό Δημητρίοπουλο, όπου θα έμάζευαν χρήματα πολλά από τούς όμογενεις. Μπαίνουν λοιπόν σ’ ένα καράβι, φθά- νουν στην ‘Υδρα, στις Σπέτσες όπου μένουν λίγες ήμερες.

‘Ο Τσακάλωφ προσπαθούσε τώρα νά καταφέρη τό Γαλατή νά διευθυνθούσ στην Μάνη, όπου μυστικώτερα και άσφαλότερα θά μπορούσε νά εκτελεσθή ή θανατική άποφασισ, άλλ’ ό Γαλατής επέ- μενε νά πάη πρώτα στην Τριπολιτάς, όπου είχε άνταμώσει εκεί ένα φίλο του γιατρό, ‘Επτανήσιο. ‘Ο Τσακάλωφ και ό Δημητρό- πουλος άρχίζουν νά φυβονται ότι ό Γαλατής ήζει νά τούς ξεφυγη και άποφασίζουν νά ξεμπερδέσουν μαζί του μια όρα άρχήτερα. ‘Ο Τσακάλωφ λέει: —Τί ώραία χινοπολιάρχη μέρα πού είναι σήμερα! Προσείνω νά μπουέ με στό καιτι και νά κάνουμε μια έπίσκεψη άπάντα, στην ‘Ερμιόνη, όπου θά ίδουμε και τα θαυ- μάσια αρχαία μνημεία! ‘Ο Γαλατής δέ- χτηκε τήν προτασι και άκολούθησε τούς δύο Φιλικούς στην έκδρομή. ‘Ηταν Νοέμβριος 1819.

‘Εφθασαν στην ‘Ερμιόνη, επλήρωσαν τόν καραβοκύρη, έργήκαν έξω, και έβαδισαν στόν άρχαιολογικό τόπο, έρημο έντελής τήν έποχή εκείνη. ‘Ο Τσακάλωφ και ό Γα-

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΗ
ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ**

Την εποχή που ο Γ. Καποδίστριας έσπούδαζε στην Πάδοβα της Ιταλίας, είχε συνφοιτητές και φίλους τους αργότερα σοφούς Κ. Βαρδουλοπούχου και Κήρυκο Χαϊρέτη. Οι τρεις συνφοιτητοί ήταν άχώριτοι, κατοικούσαν μαζί, και όλοι στην Πάδοβα τους ήξεραν με τ' όνομα: Γ τρε Γρετ (Οι τρεις "Ελληνς.). Κάποτε η τριαντάχρονη αυτή της σοφίας έταξείδιωσε στη Βενετία, έπισκέφθηκε τα διάφορα περίεργα της πόλεως των Δυγών και τέλος το περίφημο φρεσκομείο του Σάν Σερόβολο.

"Έβλεπα, από το παράθυρο ενός Ισογείου διαμετίου, ένας τρελλός έμνηστε μιά φωνή.

— Τζιόβινε Γκρέκο (Νέε "Ελληνα!)
Και με το δάκτυλο έδειχνε το Καποδίστρια, ο όποιος έπλησίασε και τον έωότηνε Ιταλιτέ τι θέλει. "Ο τρελλός (Ένας γεροξ με μακριά άσπρη γενειάδα) έπηρε προς προφήτη και ύψώνοντας το χέρι ειπε σε "Ιταλικη πάντοτε γλώσσα.

— Νέε "Ελληνα! Σου προλέγω ότι μιά μέρα θα κυβερνήσης το ένδοξώτερον έθνος του κόσμου!

"Επειτα δείχνοντας το Χαϊρέτη, ειπε:
— Γιά σένα, νέε, προφητεύω ότι θα ύπηρετήσης ένα μεγάλο Κόριο!

Τέλος, δείχνοντας το Βαρδουλοπούχο ειπε:
— Συ θα δικταρέσης; πολλούς τόπους, διδάσκοντας τους νέους, αλλά στο τέλος ένας πλατύς τάφος θα σε δεχθί!"

Λοιπόν τα προφητικά λόγια του τρελλού της Βιεντίας άληθεψαν και για τους τρεις φίλους: "Ο Γ. Καποδίστριας έγεννε Κυβερνήτης της "Ελλάδας, ο Χαϊρέτης, άφου έτελείωσε τις σπουδές του έπληγε στην Κοσταντινούπολη, όπου προσελήφθη ιδιαίτερος γιατρος του Σουλτάνου Μαχμούδ και ο Βαρδουλοπούχος, άφου έδίδαξε στην "Ελληνικη νεότητα το γράμμα και την αγάπη στην Πατριδα, έντινιχε σ' ένα ταξείδι του από τη Σύρα στην Αίγινα.

λάτις περπατούσαν πλαϊ-πλαϊ, ο Δημητρώπουλος ερχοτανε πίσω, σε μικρη απόσταση. Φθάνονεν σ' ένα κοιλωμα, ένα ειδος σπηλιάς. Σέ μια στιγμή ο Τσακάλωφ γυρίζει το κεφάλι και κοιτάζει το Δημητρώπουλο, ο όποιος του κάνει νύμφα ότι είναι ή θρα και πρέπει να τον χυπήσουν. "Ο Τσακάλωφ δειλιάζει και στεκεται, ο τοχρινόμενος δει εξεταζει μια άρχαία έπιγραφή. Τότε προχωρεί ο Δημητρώπουλος και πυροβολεί το Γαλάτη. Αυτός, ά και πληγωμένος θανάσιμα, τραβά το σπαθί του και όρμα από τα του φονέως του. "Ο Δημητρώπουλος του ρίχνει και δεύτερη πιστολιά στο στήθος και τον σωριάζει χάμου!

"Ο εδωκόθητος Τσακάλωφ, κατάχλωμος, τρέμοντας σύγκορμα, παρακολουθεί άφρονος τη φερετή αυτη τραγωδίας που καιζότανε μέσα στο άρχαιο "Ελληνικό θέατρο κι έβλεπα τα μάμαρά του με άνθρώπινο ύμμα.

"Ο Ιστορικος Φιλίμων στο «Ιστορικόν Δοκίμιον περί της Φιλίρκης "Εταιρίας» ως γράφει:

«... "Ο Γαλατής εζησεν άν άν τέταρτον της θρας. Κατά τάς τελευταίας τριτας στιγμάς του εφάναξε διαχωροώων:

«"Αχ! Μ' έβράζει! Τι σάς εκαμα;...
"Ο Δημητρώπουλος σεντριβεται και περιχύνεται από δάκρυα. Πλησιάζας δε τον ψυχορραγούντα, λέγει:

«— "Ω δυστυχή άνθρωπε! Τα δάκρυά μου είναι ο μάργος της καρδιάς μου, ότι σε έλυπονην... "Άλλα πώς άλλως ήτα δυνατόν να γλυτωσωμεν από την άνοικονομητον κακίαν σου;»

«"Ο Τσακάλωφ άκούσας την πρώην πιστολιάν, ένέμισεν ως φαίνεται, ότι εχτυπήθη ο ίδιος και έφυγεν με πολλήν ταχύτητα ειζμαν ό την ένος πλησίον ύψωμας οθεν παρετήγει το αλοβησσομενον της τραγικής εκείνης σκηνης».

"Απο φιλική άνακοίνωσι του δια τρεπυς Ιστορικου μας κ. Τακη Κανδηλάου μάθαμε ότι με τον Έθωάμνο βρθηκαν το πωμόρα του Γαλάτη και ότι σ' αυτο άναφέρονται δύο σπουδαία έγγραφα δημοσιευμενα στα «Άρχαία της "Υρας». Το ένα εινε έρωστης του Γούρκου Διοικητού από την Τριπολιτάδα σπουδαιότητας της "Υρας, σχετικη με τον καρποκόψη που μετφερε τους Φιλίρκους στην "Ερμιόνη. Το άλλο περιεχει την άπάντησιν των "Υραίων, κάπως άσαφή.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟΝ ΤΥΠΟΝ

Σκυλοφαγία

"Υπάρχει μιά χώρα της οποίας οι κάτοικοι διαν τρώνε κρέας σκυλιού, γλύφου και τα δοχτυλά τους! "Ίσως τώρα οι άναγκώσται μας να φαντασθούεν πώς πρόκειται για κανένα μακρονό ησί του Ειρηνικού "Ωκεανού ή για καμιά πολιτεία της Νοτίου "Αφρικής. Κάθε άλλο. "Η χώρα στην οποία ή σκυλοφαγία είναι εύρως διαδεδομένη, βρίσκεται στη κέντρο της Εύρώπης, και είναι ή Σαξωνία. Στο γεωμανικό αυτό κράτος, τα σκυλιά θεωρούνται ως ένα από τα πιο έλλεγκτά φαγητά-ότια; δηλαδή έχουμε έμεις το άρνάκι του γάλακτος. Τα μεγαλώνου λοιπόν, τα θέρουον καλά και ύστερα τα σφάζου και τα πουλουίνε σε ειδικά κρεοπωλεία. Οι Σάξωνες τρελλαινοται για το κρέας των-τό όποιο είναι άν πιστεύουμε στα λεγόμενά τους-πολύ νόστιμο και θρεπτικό. Το Σέμετζι, μιά πόλη της Σαξωνίας, φημίζεται για τα μεγάλα του κυνοκρεοπωλεία! "Ο μεγαλύτερος δε χασάπης, ο Τουβάρερ, φέρει τον τίτλο του βασιλέως του σκυλίσσιου κρεατος!

"Ο άριθμός των σκυλιών που σφάζονται κάθε χρόνο στη Σαξωνία, άνέρχεται σε 60.000, κατά τους μετρωτέστους ύπολογισμούς.

"Η όδοντομαντεία

"Υστερ' άπ' τη χειρομαντεία, την καφεμαντεία, την όνειρομαντεία κλπ. υās ήταν γραφτό να γνωρίσουμε επί των ημερών μας και μιά νέα άπόκρυφον έπιστήμη: την όδοντομαντεία! Πρδ όλίγων έτών κάποιος εύφηης Γάλλος ειχε λανσάρει τη μόδα της ποδ-μαντείας, ή την τέχνη να διαβάζης την τύχη του άνθρώπου στις γραμμές των ποδιών του. "Ετσι για κάμποσο καιρό ειχε κάνει την τύχη του. Κάθε βράδυ περνούσε κόσμος και κομάνη; άπ' το σπίτι του, για να ξεκαποτσωθεί και να μάθη τι του έγραφε ή κόρα του. Μά ή άστονομία δεν άργησε να βουτήξη τη νέα αυτη Πιστία και να την κλείση στη φυλακή, πράγμα άσφαλώς το όποιο οδεις ο ίδιος δεν θα ήξερε, μολονότι προελεγε το μέλλον όλου του κόσμου.

Σήμερα πάλι κάποιος γιατρός Νοστώ διατείνεται πως με την όδοντομαντεία μπορούμε να μαντεψουε ασφαλώς το μέλλον. Στο διεθνές όδοντοιατρικόν ένδεδριο που έγινε τελευταιώς στο Λονδίνο, ο Νοστώ έδήλωσεν έπισήμως ότι μπορεί άπ' τα δόντια να καταλάβη άν ένας άνθρωπος θ' αυτοκτονή η άν θα πεθάνη από φυσικό θάνατο, άν τον περιμένη καμιά μεγάλη άρρώστια, κλπ. Νά δοθου τι μέλλον έπιφυλάσσεται στο νέον αυτον κλάδον της έπιστήμης της καλλιτεχνίας και στον έγκαινιαστήν του. Θα καταλήξη κι' σ' αυτός στις φυλακές;...

Χιλιάδες... έκατομμυριούχων

Σύμφωνα με την τελευταία οικονομική στατιστική ή Γερμανία έχει 4.000 έκατομμυριούχους, των όποιων ή περιουσία άποτελειται φυσικά από χρυσά μάρακα. Στο Βερολίνο υπάρχουν 525 έκατομμυριούχοι, και στο Άμβούργο 155. Στη Δελφία 98 και στην Φραγκφούρτη, ά και θεωρείται, όπως και εινε πραγματικώς, ως πλις των τραπεζιτών, μόνον 88. "Ερχονται κατόπιν το Μόναχο με 79 έκατομμυριούχους, ή Κολωνία με 75, το Ντισελντορφ με 63, και ή Δρέσδη με 51.

Το Κόνιγσμπεργκ, το Κιέλο, ή Λούμπκα, το Μύνστερ και ή Καρλσρούη έχουν ή κάθε μια από 7 έκατομμυριούχους.

Το Χάμπουργκ εινε ή μόνη μεγάλη γεωμανική πόλις που δεν έχει κανένα άπολύτως έκατομμυριούχο.

Κυκλοφρεί κατ' αυτάς τδ

"ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,, ΤΟΥ 1928

Τδ μοναδικόν «Ημερ γέγιεν»

που κατέκτησε από του πρώτου έτους της έκδόσεως του την άνάτην του άναγνωστικού κοινού. Εινε άνωτερον παντός άλλου «"Ημερολογίου, εινε άληθινά θαυμα έαφονίσεως και ύλης.

Θιμμάσιον το χρονον έξωφυλλον, έξ καλλιτεχνικά είκονες εκτός κειμένου, 150 σελίδες πλουσιως είκονογεφυμέναι.

"Εκτος της άλλης έκλεκτής ύλης του περιέχει άνεκδοτον συνηγασίαν των "Ελλήνων ποιητών και πεζογράφων κ. κ. Παλαυά, Νισβάννα, Σεφ. Δάφνη, Αιμιλία Δάφνη, Παπαδιαμάνη, Χαφ. Παπαντωνίου, Ξενοπουλου, Χαρη Σταματιου, Σταμ. Σταματιου, Παπανικολάου, Φιλταίτες, Λαοκαρη κλπ.

Εινε μοναδικόν δώρον διά τάς θορτάς.

Τιμμάται δρ. 25.